

Nr 16

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om höjning av förvärvsavgiften vid beskattningen, m. m.

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande inom riksdagen väckta, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I:496 av herr *Bengtson* och II:625 av herr *Johansson* i Skärstad *m. fl.*, vari hemstälts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om åtgärder att pröva möjligheterna för gift kvinna till en rimlig avdragsrätt vid inkomsttaxering för lön till hembiträde i de fall där hustrun går ut i förvärvsarbete»;

2) de likalydande motionerna I:505 av herrar *Dahlén* och *Sundin* samt II:604 av herrar *Antonsson* och *Gustafsson* i Skellefteå, vari hemstälts,

a) att riksdagen måtte besluta att för gift kvinna med inkomst av eget arbete, rörelse eller jordbruk förvärvsavgiften maximibelopp höjes till 4 000 kr. att gälla i de fall där familjen har hemmavarande barn under 16 år samt att denna ändring även skall gälla för ensamstående barnförsörjare,

b) att motsvarande uppräkningsavgiften i övriga förekommande fall måtte vidtagas, och

c) att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningstext;

3) de likalydande motionerna I:522 av herr *Johan Olsson* och II:636 av herr *Larsson* i Borrby *m. fl.*, vari hemstälts, »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag om rätt till avdrag i deklaration för mellanskillnaden mellan verklig kostnad för hemhjälp och den dagarsättning, inklusive tilläggsjukpenning, som husmor i allmän försäkring är berättigad till»; ävensom

4) motionen II:633 av fru *Kristensson m. fl.*, vari hemstälts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte efter företagen utredning med beaktande av de i motionen anförda synpunkterna förelägga riksdagen förslag om sådan komplettering av gällande förvärvsavgift, att föräldrar med minderåriga barn må kunna erhålla avdrag för styrkta nödiga kostnader för den av förvärvsarbetet föranledda barntillsynen».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framförda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna II:604, II:625 (II:600), II:633 och II:636.

Gällande bestämmelser

I fråga om de s. k. förvärvsavdragen gäller samma bestämmelser vid den statliga och den kommunala taxeringen. Bestämmelserna återfinns i 46 § 3 mom. kommunalskattelagen. De fr. o. m. 1967 års taxering gällande bestämmelserna härutinnan innebär i huvudsak följande.

Hustru, som har inkomst av jordbruksfastighet, rörelse eller tjänst, är berättigad till förvärvsavdrag. Om makarna inte har minderåriga barn, utgör förvärvsavdraget 300 kr. Har makarna hemmavarande barn under 16 år beräknas avdraget i fråga om inkomst av rörelse eller tjänst till 300 kr. jämte s. k. kvotavdrag med 25 procent av förvärvsinkomsten, dock högst till 3 000 kr. Gift kvinna med inkomst av jordbruksfastighet medges förvärvsavdrag med högst 1 000 kr., om hon haft hemmavarande barn under 16 år. Vid s. k. faktisk sambeskattning, d. v. s. om hustrun utfört arbete i mannens jordbruk eller rörelse, äger mannen, om makarna inte har hemmavarande minderåriga barn, rätt till förvärvsavdrag med 300 kr., när hustruns arbete i förvärvskällan haft ett värde av minst detta belopp. Om makarna haft hemmavarande barn under 16 år, medges avdrag med värdet av hustruns arbetsinsats i förvärvskällan, dock högst med 1 000 kr. Beträffande rätt till förvärvsavdrag för ensamstående barnförsörjare gäller oberoende av kön de regler, som tillämpas för hustru med egen inkomst. I fråga om inkomst av jordbruksfastighet är reglerna om förvärvsavdrag dock gynnsammare för de ofullständiga familjerna än för makar. Sådan inkomst berättigar nämligen den ensamstående barnförsörjaren till avdrag med 300 kr. jämte kvotavdrag med 25 procent av inkomsten av jordbruksfastigheten, dock högst med 3 000 kr.

För att avdragsrätt skall föreligga erfordras, att den skattskyldige varit bosatt här i riket under större delen av beskattningsåret. Vidare får avdrag åtnjutas endast om och i den mån den inkomst, som berättigar till avdraget, räcker till. Förvärvsavdraget kan således inte ge avdragsgillt underskott. Det sammanlagda avdraget för sammanlevande makar får inte överstiga 300 kr. resp. 1 000 kr. eller, om förhöjning av avdraget med 25 procent av inkomsten ifrågakommer, 3 000 kr.

Frågans tidigare behandling

Frågan om förvärvsavdragens utformning har under senare år behandlats i åtskilliga motioner till riksdagen. Bl. a. har yrkats att de fasta avdragen och kvotavdragen måtte höjas, att rätt till relativt högre avdrag skulle föreligga vid lägre inkomster, att avdrag utöver schablonavdragets maximibelopp skulle kunna medges för styrkta högre kostnader för barns omhändertagande samt att vid barnförekomst en utvidgad avdragsrätt skulle införas vid faktisk sambeskattning och då gift kvinna haft inkomst av jordbruksfastighet.

Allmänna skatteberedningen behandlade förvärvsavdragen i sitt betänkande med förslag till nytt skattesystem (SOU 1964:25) och föreslog, att förvärvsavdrag inte vidare skulle medges makar, som saknade minderåriga barn. Om familjen hade hemmavarande barn skulle enligt förslaget förvärvsavdrag medges enligt följande.

Gift kvinna, som haft inkomst av rörelse, vari hon varit verksam i ej blott ringa omfattning, eller inkomst av eget arbete skulle få avdrag med 25 procent av inkomsten upp till 16 000 kr. I den mån inkomsten därtill förslog skulle dock alltid avdrag medges med 1 000 kr.

Gift kvinna med inkomst av jordbruksfastighet skulle vara berättigad till avdrag för värdet av egen arbetsinsats i jordbruket intill ett belopp av 1 000 kr.

Gift man med inkomst av rörelse eller jordbruk, vari hustrun utfört arbete, skulle få avdrag med belopp motsvarande värdet av hustruns arbetsinsats intill ett belopp av 1 000 kr.

Mot beredningens förslag avgavs reservationer. Herrar Meidner, Nilstein och Östergren ville således bibehålla förvärvsavdrag för barnlösa familjer och föreslog att gift kvinna med inkomst av rörelse eller inkomst av eget arbete, då barn saknades, skulle få avdrag med 1 000 kr. samt att avdraget å 300 kr. vid faktisk sambeskattnings skulle bibehållas för familjer, där barn icke fanns. Samma mening i fråga om 300-kronorsavdraget framfördes i en reservation av herrar Gustafson och Sundin. Dessa ledamöter föreslog även, att i familjer utan hemmavarande barn gift kvinna, som haft inkomst av rörelse eller av eget arbete, skulle få avdrag med 10 procent av inkomsten upp till 10 000 kr. I den mån inkomsten förslog skulle dock avdrag alltid medgivas med 300 kr.

I proposition nr 14 till 1965 års riksdag framlades i enlighet med riktlinjerna i allmänna skatteberedningens betänkande förslag till omläggning av den direkta och indirekta beskattningen. I propositionen föreslog departementschefen dock inte några ändringar rörande förvärvsavdragen med hänsyn till att frågan om familjebeskattnings utformning var under övervägande av en särskilt tillsatt arbetsgrupp inom finansdepartementet och till att sådana ändringar skulle påverka det kommunala skatteunderlaget.

De i propositionen framlagda skattereformerna behandlades i bevillningsutskottets betänkande nr 16. I väckta motioner hade hemställts om relativt betydande höjningar av förvärvsavdragen. Utskottet konstaterade, att de kostnader, som är förenade med hustruns förvärvsarbete vid förekomsten av barn, i vissa fall ganska avsevärt översteg förvärvsavdragets tidigare maximibelopp, 2 000 kr. Mot bakgrunden därav delade utskottet motionärernas uppfattning, att en viss uppräknings av förvärvsavdragen var erforderlig för skattskyldiga med hemmavarande minderåriga barn. Utskottet föreslog med hänsyn därtill en uppräknings av kvotavdraget från

20 till 25 procent och av maximibeloppet från 2 000 till 3 000 kr. Därjämte förordade utskottet, att förvärvsavdraget för gift man med hemmavarande minderåriga barn vid faktisk sambesättning skulle höjas till högst 1 000 kr., samt att gift kvinna med inkomst av jordbruksfastighet skulle medges förvärvsavdrag med samma belopp, om hon haft hemmavarande minderåriga barn och levt tillsammans med sin man. Tidigare bestämmelse att avdrag i sistnämnda fall endast medgavs, om kvinnan utfört arbete i förvärvskällan till ett värde av minst 300 kr., föreslogs skola bibehållas och den begränsningen införas, att avdraget inte fick överstiga värdet av kvinnans arbetsinsats.

Utskottets förslag godkändes av riksdagen.

Motionerna

Av innehållet i de förevarande motionerna må här återges följande.

Motiveringen till utredningsyrkandet i *motionerna I:496* och *II:625* om rätt till avdrag för lön till hembiträde återfinnes i motionen *II:600*. I sistnämnda motion anföres att en akut brist på kvinnlig personal föreligger. Orsakerna härtill är bl. a. att ett stort antal kvinnliga yrkesutövare i samband med giftermål och barnfödelse lämnar sina anställningar. Systemet med barndaghem är ej tillnärmelsevis utbyggt så, att det motsvarar behoven härvidlag, och rådande skattepolitik med bl. a. nekad rätt till avdrag för hemhjälp under rubriken »kostnader för intäkters förvärvande» gör det synnerligen ogynnsamt för gifta kvinnliga yrkesutbildade att återuppta sitt yrke. Ändrade förhållanden i detta avseende skulle enligt motionärernas mening medföra avsevärd vinning för samhället. Det kan med visst fog sägas, att ansvaret för dessa frågors ordnande ligger hos kommunerna och landstingen, men dessa instanser är bundna i sin handläggning bl. a. genom utformningen av skattepolitiken.

Till stöd för yrkandet om höjning av förvärvsavdragets maximibelopp till 4 000 kr. anföres i *motionerna I:505* och *II:604* bl. a. Fortfarande är förvärvsavdraget i många familjer icke tillräckligt för att kompensera för de extra kostnader, som uppstår på grund av att hustrun har förvärvsarbete utanför hemmet. En höjning av maximibeloppet skulle inte försvåra en framtida genomgripande reformering på detta område. Inte minst med hänsyn till långtidsutredningens nyligen framlagda betänkande, vari förutses en stor brist på arbetskraft under de närmaste åren, är det angeläget att medverka till skatteregler, som hellre stimulerar än försvårar för kvinnor att ta förvärvsarbete utanför hemmet. Den av motionärerna föreslagna höjningen av maximibeloppet skulle säkerligen öka antalet kvinnor i förvärvsarbete utanför hemmet. Det skattebortfall, som skulle uppstå på grund av det ökade avdraget, kommer enligt motionärernas uppfattning

att mer än väl kompenseras av den ökningseffekt på skatteunderlaget, som höjningen skulle medföra.

I *motionerna I:522* och *II:636* framställles utredningsyrkande om rätt till avdrag för hemhjälpkostnader vid sjukdom. Motionärerna åsyftar de fall, där familjeförsörjaren i en barnfamilj på grund av sitt förvärvsarbete är borta från hemmet under hela dygnet, en väsentlig del av arbetsveckan eller längre tid, och den hemmavarande maken blir sjuk. Särskilt vid sådana sjukdomsfall där sjukhusvistelse erfordras är det nödvändigt att en utomstående person träder till för att sköta hushållet och taga hand om barnen. Sjukpenningen för den make, som inte har förvärvsarbete utan ägnar sig åt skötseln av hem och barn, är, inklusive den frivilliga tilläggsjukpenningen, maximerad till 12 kronor per dag plus ev. barntillägg. Av denna tages 5 kronor i anspråk vid lasarettsvistelse. Lönen till en hemhjälp, som skall finnas tillgänglig under största delen av dygnet, överstiger betydligt denna summa. Därför ökar försörjningsbördan för den, vars familj drabbats av sjukdom, avsevärt. Särskilt för den som har låga inkomster kan det uppstå stora svårigheter att klara situationen. — Den ökade kostnaden för hemhjälp är icke avdragsgill vid taxeringen men enligt motionärernas uppfattning är det ett angeläget trygghetskrav att rätt till avdrag kan medges för mellanskillnaden mellan verklig kostnad för hemhjälp och den dagersättning, inklusive frivillig tilläggsjukpenning, som husmor i allmän försäkring är berättigad till.

Som motivering för utredningsyrkandet om avdrag för barntillsynskostnader i *motionen II:633* anföres i huvudsak följande. Syftet med förvärvsavdraget i den form det länge haft är att hänsyn skall tagas till den minskade skatteförmåga, som orsakas av de med förvärvsarbete förknippade barntillsynskostnaderna. Det nuvarande systemet med uteslutande schablonavdrag medför att avdrag medges även om utgifter för tillsyn av barn ej alls eller i endast obetydlig omfattning förekommit. Å andra sidan är många tvingade till en lösning, som drar väsentligt större kostnader än som täcks av schablonen. Principiellt är det därför mindre tilltalande att avdragsrätten uteslutande skall vara knuten till en schablon som ej utgår från barntillsynskostnaderna utan från moderns inkomst. Motionärerna förordar därför införandet av rätt till avdrag för styrkta och nödiga barntillsynskostnader dels för de fall där kvotavdrag, maximerade till 3 000 kr., nu medges, dels ock för gift kvinna med inkomst av jordbruksfastighet ävensom för gift man, vars hustru biträtt honom i driften av jordbruksfastighet eller rörelse. En avdragsrätt för faktiska omkostnader bör enligt motionärernas mening vara förbehållen sådana skattskyldiga som har barn under t. ex. tolv år och kan maximeras till exempelvis 10 000 kr. om barn under sju år finnes och eljest till 6 000 kr. Vid s. k. faktisk sambeskattning kan den maximeringen gälla att avdraget inte får överstiga hälften av in-

komsten i förvärvskällan. Detta innebär den presumtionen att hustrun genom sitt förvärvsarbete inte förutsätts svara för mer än hälften av inkomsterna i förvärvskällan. I övrigt bör liksom hittills gälla att avdrag får åtnjutas om och i den mån den inkomst, som berättigar till avdrag, därtill förslår. Avdraget bör vidare anknytas till hustruns inkomst. Det föreslagna systemet innebär således en till gällande schablonavdrag alternativt rätt till avdrag för faktiska kostnader för barntillsyn för vissa fall. Härmed avser motionärerna sådana kostnader, som kan uppkomma när på annan överlåtes de åtgärder för tillsyn, övervakning och omvårdnad, som barnets vårdnadshavare är förhindrad att själv utöva under sin förvärvsarbetstid. Om utbetalat belopp för barntillsyn även avser ersättning för annat, såsom för allmänt hushållsarbete eller för kostnad för mat till barnet, bör beloppet i motsvarande grad reduceras.

Det bör åligga den skattskyldige att för rätt till avdrag visa omfattningen av förvärvsarbetet, vad utbetalat belopp avsett, i vilka former tillsynen skett samt huruvida i utbetalat belopp även ingått ersättning för mat åt barn under tillsynstiden ävensom uppge namn och adress på den som fullgjort barntillsynen och uppburit ersättningen härför. Avdrag bör kunna medges även för ersättning som utgått till skattskyldigs anhörig, dock inte till hemmavarande barn.

Vid prövningen av storleken av yrkade avdragsbelopp bör utbetalad ersättning till barndaghem och andra offentliga institutioner liksom till familjedaghem kunna godtas, dock med avdrag för den del av ersättningen som eventuellt kan ha avsett barns kost under tillsynstiden. Beträffande sådan barntillsyn, som utövas i den skattskyldiges hem, bör viss ledning för prövning av beloppets skälighet kunna hämtas från jämförelser med de offentliga institutionernas självkostnader för den barntillsyn som utövas där. I de länsanvisningar, som årligen utfärdas till ledning för taxeringsarbetet i de olika länen, är det enligt motionärernas uppfattning möjligt att införa uppgifter om de genomsnittliga kostnaderna inom länets kommuner, vilka då skulle tjäna till ledning för en likformig prövning; den skattskyldige dock obetaget att visa att hans tillsynskostnader överstigit vad normen anger.

Utskottet

I förevarande betänkande behandlar utskottet väckta motioner rörande förvärvsavdrag vid beskattningen.

Förvärvsavdragets uppgift är att tillföra i första hand gift kvinna eller ogift kvinna med minderåriga barn ett avdrag i anledning av de särskilda kostnader för familjen, som kan uppkomma på grund av kvinnans förvärvsverksamhet. De fr. o. m. 1967 års taxering gällande bestämmelserna om för-

värvsavdrag, som äger tillämpning både vid den statliga och den kommunala beskattningen, innebär i huvudsak följande.

Om hustru, som sammanlevt med sin man, haft inkomst av rörelse, vari hon varit verksam i ej blott ringa omfattning, eller av eget arbete är hon berättigad till avdrag med 300 kr. Har hon haft hemmavarande barn under 16 år, medges därutöver s. k. kvotavdrag med 25 procent av ifrågavarande inkomst. Det sammanlagda avdraget är dock maximerat till 3 000 kr. Vidare medges hustru, som haft inkomst av jordbruksfastighet, avdrag med 300 kr. under förutsättning att hon utfört arbete i förvärvskällan till minst detta värde, eller med högst 1 000 kr., om hon haft hemmavarande barn under 16 år.

Vid faktisk sambeskattnig, d.v.s. om hustrun utfört arbete i mannens jordbruk eller rörelse, äger mannen åtnjuta avdrag med 300 kr., under förutsättning att hustrun utfört arbete i förvärvskällan till ett värde av minst detta belopp. Har makarna haft hemmavarande barn under 16 år, är mannen berättigad till avdrag med högst 1 000 kr.

Beträffande rätt till förvärvsavdrag för ensamstående barnförsörjare gäller oberoende av kön de regler, som tillämpas för hustru med egen inkomst. Om den ensamstående barnförsörjaren haft inkomst av jordbruksfastighet är han emellertid berättigad till avdrag med 300 kr. jämte kvotavdrag med 25 procent av inkomsten av jordbruksfastigheten, dock högst med 3 000 kr.

I motionerna I:505 och II:604 framställs lagstiftningsyrkande om höjning av förvärvsavdragets maximibelopp till 4 000 kr. under hänvisning till att nuvarande högsta belopp å 3 000 kr. i många fall inte är tillräckligt för att täcka de extra kostnader, som uppstår på grund av hustruns förvärvsarbete utanför hemmet. Motionärerna i motionen II:633 hemställer om utredning av frågan om rätt till avdrag för faktiska barntillsynskostnader för skattskyldiga med hemmavarande barn under 12 år. Avdraget bör enligt motionärernas mening begränsas till högst 10 000 kr. för skattskyldig med barn under sju år och eljest till högst 6 000 kr. Vid faktisk sambeskattnig bör avdraget inte få överstiga hälften av inkomsten i förvärvskällan. Utredningsyrkandet i motionerna I:496 och II:625 avser möjlighet för förvärvsarbetande gift kvinna att erhålla avdrag för lön till hembitråde. Slutligen begäres i motionerna I:522 och II:636 utredning om rätt till avdrag för hemhjälpkostnader vid hemmavarande makes sjukdom. Som motivering för yrkandet anföres att lönen till hemhjälp i det i motionerna avsedda fallet betydligt överstiger de förmåner, som utgår inom den allmänna sjukförsäkringens ram.

Med anledning av vad i motionerna anförts får utskottet framhålla följande. Förvärvsavdraget har utformats som ett schablonavdrag i syfte att förenkla deklarationsförfarandet och taxeringskontrollen. Åtskilliga skattskyldiga torde för närvarande tillerkännas förvärvsavdrag med maximalt belopp, trots att inga eller endast obetydliga kostnader uppstår på grund av

kvinnans förvärvsarbete, under det att i andra fall avdraget åtminstone tidvis inte ger den skattskyldige tillräcklig kompensation för de faktiska merkostnaderna på grund av förvärvsarbetet. Vid avvägningen av avdragets storlek måste givetvis hänsyn tas dels till att något berättigat krav på förvärvsavdrag i många fall inte kan anses föreligga, dels till progressionens verkningar vid beskattningen och dels till det skattebortfall för stat och kommun, som är förenat med ett dylikt schablonavdrag.

Med hänsyn till att de kostnader, som uppkommer på grund av hustruns förvärvsarbete, enligt en i allmänna skatteberedningens betänkande (SOU 1964:25) redovisad utredning i vissa fall avsevärt överstiger förvärvsavdragets tidigare maximibelopp, höjdes genom beslut vid 1965 års vårriksdag förvärvsavdragen ganska betydligt. Sålunda uppräknades kvotavdraget från 20 till 25 procent och maximibeloppet från 2 000 till 3 000 kr. Vidare höjdes avdraget för gift kvinna med inkomst av jordbruksfastighet och med hemmavarande minderåriga barn samt avdraget vid faktisk sambeskattnings för gift man med sådana barn från 300 till högst 1 000 kr.

När frågan om höjning av förvärvsavdragen var föremål för prövning av föregående års riksdag ansågs mot bakgrunden av det ovan anförda en övre gräns på 3 000 kr. innefatta en skälig avvägning med hänsyn till de särskilda omkostnader för barnens omhändertagande, som kan uppstå på grund av hustruns förvärvsarbete utom hemmet. I motionerna har inte anförts några nya skäl, som ger utskottet anledning att nu frånträda denna ståndpunkt. Utskottet kan därför inte tillstyrka lagstiftningsyrkandet i motionerna I:505 och II:604.

Vad härefter angår de i övriga motioner framställda utredningsyrkandena vill utskottet erinra om att familjebeskattningen och därmed sammanhängande frågor för närvarande är föremål för utredning inom familjeskatteberedningen. Vissa av de i motionerna berörda merkostnaderna på grund av hustruns förvärvsarbete och den hemmavarande makens sjukdom torde dessutom vara av den karaktären, att samhället lämpligen bör lämna de skattskyldiga kompensation härför på annat sätt än genom avdrag vid beskattningen. Det torde därför i första hand ankomma på familjepolitiska kommittén, som har frågan om samhällets ekonomiska stöd åt barnfamiljerna under övervägande, att ta ställning till dessa spörsmål. På grund härav avstyrker utskottet bifall till utredningsyrkandena i motionerna I:496 och II:625 samt I:522 och II:636 ävensom i motionen II:633.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att följande motioner, nämligen

- 1) de likalydande motionerna I:496 av herr Bengtson och II:625 av herr Johansson i Skärstad m. fl. om rätt till avdrag vid beskattningen för lön till hembiträde,
- 2) de likalydande motionerna I:505 av herrar Dahln

och Sundin samt II:604 av herrar Antonsson och Gustafsson i Skellefteå om höjning av förvärvsavdragen vid beskattningen,

3) de likalydande motionerna I:522 av herr Johan Olsson och II:636 av herr Larsson i Borrby m. fl. om rätt till avdrag vid beskattningen för hemhjälpkostnader, ävensom

4) motionen II:633 av fru Kristensson m. fl. om avdrag vid beskattningen för barntillsynskostnader, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 10 mars 1966

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Yngve Nilsson, Elofsson*, Tage Johansson, Lundström, Gösta Jacobsson, Paul Jansson och Tistad*; samt

från a n d r a kammaren: herrar Magnusson i Borås, Brandt, Allard*, Vigelsbo, Engkvist, Asp, Eriksson i Bäckmora, Andersson i Essvik, Enskog* och Larsson i Umeå.

---

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer

beträffande höjning av förvärvsavdragen vid beskattningen

1) av herrar *Elofsson, Lundström, Tistad, Vigelsbo, Eriksson* i Bäckmora, *Enskog* och *Larsson* i Umeå, vilka — under åberopande av innehållet i motionerna I:505 och II:604 — ansett att utskottet under punkten 2 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till de likalydande motionerna I:505 av herrar *Dahlén* och *Sundin* samt II:604 av herrar *Antonsson* och *Gustafsson* i Skellefteå måtte antaga följande

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 46 § 3 mom. kommunalskattelagen
den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 46 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

46 §.

Nuvarande lydelse

3 m o m. Har kvinna med hemmavarande barn under 16 år haft inkomst av rörelse, vari hon varit verksam i ej blott ringa omfattning, eller inkomst av eget arbete, må hon åtnjuta avdrag med 300 kronor jämte 25 procent av nämnda inkomst, sammanlagt dock högst med 3 000 kronor. Vad nu sagts skall ock gälla kvinna med hemmavarande barn under 16 år, som antingen varit gift men icke levt tillsammans med sin man eller ock varit ogift (varmed jämställes änka eller frånskild), därest hon haft inkomst av jordbruksfastighet.

Har man — — — stycke sagts.

Gift kvinna — — — sin man.

Har gift — — — nämnda belopp.

Har gift — — — 1 000 kronor.

Har gift — — — stycke sagts.

Avdrag enligt detta moment må åtnjutas endast av den som under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt. Avdraget må åtnjutas endast om och i den mån den inkomst som berättigar till avdrag därtill förslår. Avdrag må för skattskyldig eller, om skattskyldig varit gift och levt tillsammans med sin make, för makarna tillsammans icke överstiga

Reservanternas förslag

3 m o m. Har kvinna med hemmavarande barn under 16 år haft inkomst av rörelse, vari hon varit verksam i ej blott ringa omfattning, eller inkomst av eget arbete, må hon åtnjuta avdrag med 300 kronor jämte 25 procent av nämnda inkomst, sammanlagt dock högst med 4 000 kronor. Vad nu sagts skall ock gälla kvinna med hemmavarande barn under 16 år, som antingen varit gift men icke levt tillsammans med sin man eller ock varit ogift (varmed jämställes änka eller frånskild), därest hon haft inkomst av jordbruksfastighet.

Avdrag enligt detta moment må åtnjutas endast av den som under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt. Avdraget må åtnjutas endast om och i den mån den inkomst som berättigar till avdrag därtill förslår. Avdrag må för skattskyldig eller, om skattskyldig varit gift och levt tillsammans med sin make, för makarna tillsammans icke överstiga

Nuvarande lydelse

om avdrag enligt första eller andra stycket ifrågakommer: 3 000 kronor;

om eljest avdrag enligt femte eller sjätte stycket ifrågakommer: 1 000 kronor; samt

i övriga fall: 300 kronor.

Avdrag enligt — — — sagda kommun.

Reservanternas förslag

om avdrag enligt första eller andra stycket ifrågakommer: 4 000 kronor;

om eljest avdrag enligt femte eller sjätte stycket ifrågakommer: 1 000 kronor; samt

i övriga fall: 300 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1967. Äldre bestämmelser gälla dock alltså i fråga om 1966 eller tidigare års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1966 eller tidigare år.

beträffande rätt till avdrag vid beskattningen för hemhjälpkostnader

2) av herrar *Elofsson, Vigelsbo* och *Eriksson* i Bäckmora, vilka — under åberopande av innehållet i motionerna I:522 och II:636 — ansett att utskottet under punkten 3 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till de likalydande motionerna I:522 av herr Johan Olsson och II:636 av herr Larsson i Borrby m. fl. måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande rätt till avdrag vid taxeringen för mellanskillnaden mellan verklig kostnad för hemhjälp och den dagsersättning, inklusive tilläggsjukpenning, som husmor i allmän försäkring är berättigad till.

3) av herrar *Lundström, Tistad, Enskog* och *Larsson* i Umeå.

beträffande avdrag vid beskattningen för barntillsynskostnader

4) av herrar *Yngve Nilsson, Gösta Jacobsson* och *Magnusson* i Borås, vilka — under åberopande av innehållet i motionen II:633 av fru Kristensson m. fl. samt under hänvisning till de likalydande motionerna I:638 och II:600, såvitt här är i fråga — ansett att utskottet under punkten 4 bort hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte efter företagen utredning förelägga riksdagen förslag om sådan komplettering av gällande bestämmelser om förvärvsavdrag, att föräldrar med minderåriga barn må kunna erhålla avdrag för styrkta nödiga kostnader för den av förvärvsarbetet föranledda barn-tillsynen.